

မြို့ခွန်းချယ်

ချစ်ခြင်းဖြင့်စိရင်အပ်သော ရွှေရောင်ဖျော့ဖျော့ရင်ခုန်သံ

L လင်း

"အိုး . . . my god တကယ့် problem man ပါလား . . . တစ်လမ်းလုံး သူ့အပိုင်လို့ များ အထင်ရောက်နေသလား မသိဘူး ကဲဟာ . . ."

"တိ တိ . . . တိ တိ . . . တိ တိ တိ"

ပင်တိုင်းသည် ကားဟွန်းကို သံရှည်ဆွဲတီးလိုက်ရင်း မျက်စိရှေ့က မြင်ကွင်းကို ပြူးပြုစိုက် ကြည့်နေမိသည်။ တစ်ဆက်တည်းမှာ အံ့ကိုလည်း ခပ်တင်းတင်းကြိတ်မိလျက်သား ဖြစ်သွားရပါ သည်။

ကြည့်ပါဦး . . . မြင်မကောင်း၊ ရှုမကောင်း ကိုယ့်မျက်လုံးကိုတောင် အားနာချင်စရာ။ ကား တစ်စီးသာသာလောက်ပဲ သွားလို့ ရမယ့် လမ်း ကျဉ်းလေးထဲမှာ မြင်ကွင်းထဲက လူတစ်ယောက်ရဲ့ ပုံစံက ပင်တိုင်းအတွက် လုံးဝထောင့်မကျိုးလှပါ။

ထောင့်မကျိုးတဲ့ အပြင် ထူးဆန်းချင်စရာလည်း ဖြစ်စေခဲ့ပြန်ပါသည်။ ကာကီရောင် ဖျင်ကြမ်း အင်္ကျီနဲ့ အကွက်ကြီးပုဆိုးကို ဒူးကျော်ရုံလေး ဝတ်ဆင်ထားတဲ့ ပုံတုံးတုံး လူတစ်ယောက်။

ထိုသူဟာ တစ်လမ်းလုံးမှာ သူတစ်ယောက်တည်းရှိတဲ့ ဒီဇိုင်းမျိုးနဲ့ ပင်တိုင်းကားကို ကျောပေး ကာ ရှေ့မှ ကိုးရိုးကားရား လျှောက်နေခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် သူ့လိမ်ဖယ်ဖယ် လမ်းလျှောက်ပုံကြီးနဲ့ လက်ထဲကိုင်လာသော ပစ္စည်းမျိုးစုံကလည်း ပင်တိုင်းကို နှာခေါင်းရှုံ့အံ့အားသင့်သွားစေခဲ့ပြန်သည်။ တခြားတော့ မဟုတ်ပါ။

ပင်တိုင်း တစ်သက်နှင့်တစ်ကိုယ် ရှားရှားပါးပါးတွေ့ရခဲ

သော ထန်းခေါက်ဖာတောင်းကြီး တွေကို သူက ပခုံးပေါ်တစ်ခုတင် လက်ကလည်း ကိုင်ထားပြီး ကွတတနဲ့ လျှောက်နေခြင်းဖြစ်သည်။ ။

ပင်တိုင်း ကားဟွန်းတီးတာကိုလည်း ဒင်းက ကြားပုံမရတာလား၊ မကြားချင်ဟန်ဆောင် နေတာလားမသိ။ သူ့ပုံမှန်ခြေလှမ်းအတိုင်းပဲ တရွေ့ရွေ့ ခရီးနှင်နေဆဲ။

နောက်ဆုံးတော့ စိတ်လောကြီးလှသော ပင်တိုင်းသည် ကားကို ထိုလူနောက်နားထိ ကပ်လု နီးပါးရောက်အောင် အရှိန်မြှင့်မောင်းလာခဲ့တော့သည်။ ။ ဟွန်းကိုလည်း ထုံးစံအတိုင်း အဆက်မပြတ် တီးလာသေး။

"တီ တီ . . . တီ တီ . . . တီ တီ"

"ဟေ့ . . . ဒီမှာ . . . ဒီမှာ . . ."

ပင်တိုင်းရဲ့ ခပ်ဆတ်ဆတ် အော်လိုက်သံကြားမှ သကောင့်သားက ထန်းခေါက်ဖာအကွယ်မှ လှစ်ခနဲ ခေါင်းပြုကြည့်လာသည်။ ။ ပုံစံကတော့ တကယ့်အူကြောင်ကြောင်ပင်။

"ယူ . . . ဘာကြောင်ကြည့်နေတာလဲ . . . ယူကို ခေါ်တာ"

သူက ရုတ်တရက် မျက်မှောင်တွန့်ချိုးကာ ထမ်းလာသောပစ္စည်းများကို အသာချပြီး ပင်တိုင်းဘက် ခပ်တည်တည် လှည့်ကြည့်သည်။ ။

အောင်မာ . . . မျက်နှာကိုက တောသားလူမိုက်လို ဘာလိုလိုနဲ့။

ပင်တိုင်းကလည်း နေကာမျက်မှန်ကိုင်းကို ခေါင်းပေါ်ပင့်တင်ရင်း ဟန်ပါပါ ပြန်ကြည့်လိုက် သည်။ ။

"ယူအထာက ဘာလဲ . . . ဒီလောက် ကားဟွန်းတီးပြီး လမ်းဖယ်ခိုင်း နေတာတောင် အရေး မစိုက်တဲ့ သဘောလား . . . ဒါ ကားနော် . . . တို

ကံမိလို့ အခန့်မသင့်ရင် အသက်ပါ ပါသွားနိုင်တယ် . . . တော်ကြာ အညာမပြန်လိုက်ရပဲနေမယ် . . . သဘောပေါက်လား"

ပင်တိုင်းသည် နဂိုတည်းက ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အထင်ကြီး ဘဝင်မြင့် ခပ်ကျောကျော နေတတ် သူမို့ ခုလို ကိုယ့်ဘက်က ဦးစွာ ဖိဟောက်လိုက် ရတာကို စိတ်ထဲ အတော်လေး ခံတွင်းတွေ့သွားရပါ သည် ။ အညာသား တော့ မှတ်ကရောပဲ။

"ခင်ဗျား ဘယ်သူ့ကို ပြောတာလဲ"

"ယူ့ကို ပြောတာလေ . . . ဒီလမ်းပေါ်မှာ ယူတစ်ယောက်တည်း လူရှိ တာ . . . ယူမပြောလို့ ဘယ်သူ့ကို ပြောရမှာ လဲ အူကြောင်ကြောင် လာ လုပ်မနေနဲ့ "

ပင်တိုင်းက မျက်နှာလေး ပင့်ချိုပြီး ဆိုလိုက်တော့ သူ ရုတ်တရက် ကြောင်သွားသည် ။ ချက်ချင်းပဲ ပင်တိုင်း ထင်မှတ်မထားသောအလုပ် ကိုပါ လုပ်ချ လိုက်လေသည် ။

"ဟင် . . . ရှင် . . . ရှင် ဘာလုပ်တာလဲ"

"နှုတ်သီးသိပ်ကောင်းနေတဲ့ ခင်ဗျားနဲ့ ရန်ပြိုင်ဖြစ်မလို့ ပုဆိုးပြင်ဝ တ်တာလေ . . . ဘာမှ ယူတွေ အိုင်တွေ လုပ်ပြီး လေကျယ်မနေနဲ့ . . . သတ္တိရှိရင် ခုချက်ချင်း ကားပေါ်က ဆင်းခဲ့ . . . လာ"

ပင်တိုင်းသည် ရုတ်တရက် ကိုယ့်ပါးစပ်ကို လက်ဝါးနှင့် ယောင်ယမ်းအုပ်လိုက်မိပါသည် ။ ကြည့်စမ်း။ ဒီလိုတုံ့ပြန်လာမည်ဟု မ ထင်ထားခဲ့တာပါ။ တစ်သက်နဲ့ တစ်ကိုယ် ကိုယ့်ဘက်က စဟောက်တာ ကို တန်ပြန်နှုတ်လှန်ထိုးနိုင်သူဟာ ဒီပုံမကျ ပန်းမကျ တောသားဖြစ်လိ မ့်မယ်လို့ ယောင်လို့ ပင် မတွေးမိခဲ့။

သူပုံစံက လက်သီးလက်မောင်းတန်းပြီး ပုဆိုးကိုပါ မကာ ပင်တိုင်း ကားပြတင်းဘေး ရပ်လျက်သား။

"ဒီမှာ . . . အစုတ်ပလုတ် အညာသားပုံစံနဲ့ လူမိုက်လာမလုပ်နဲ့ နော် . . . ရှင့်ကို တိုက် သတ်ပြီး ပစ်ထားခဲ့လို့ ရတယ် . . . သဘောပေါက်ထား . . . သူကလည်း လမ်းပိတ်သေး . . . ကားပိုင် ရှင်ကိုလည်း အပြစ်တင် သေး"

"မင်းကိုယ်မင်း ကားပေါ်ကဆိုပြီး ဘဝင်လေဟပ်မနေနဲ့ ငါ့ဟာငါ အညာသားပုံစံဖြစ်ဖြစ် ဘာဖြစ်ဖြစ် . . . မင်းနဲ့ မဆိုင်ဘူး . . . အေး . . . ငါ့ဟာငါ အေးအေးဆေးဆေး လမ်းလျှောက်နေတာ ကို ဘလိုင်းကြီး ပြ သနာ လာမရှာနဲ့ . . . ဒီထက်လွန်ကဲလာရင် ငါ့လက်သီးက ယောက်ျား မိန်းမ မခွဲခြားဘူးဆိုတာ သဘောပေါက်လား"

"ဟဲ့ . . . တောသားရဲ့ . . . နင် ဘာလို့ လမ်းပိတ်ပြီး လျှောက်နေလဲ။"

"ဟ . . . ဒီလမ်း ဆယ်ပေတောင် မပြည့်တာ မင်းလည်း သိတာပဲ . . . မင်း မျက်စိကန်း နေလား . . . မမြင်ဘူးလား"

"နင် မမိုက်ရိုင်းနဲ့ နော် . . . ယောက်ျားဖြစ်ပြီး မိန်းမနဲ့ ပြိုင်ရန်ဖြစ်နေ တယ် . . . ပုံစံကိုက ထူအအ . . . နံထုံထုံနဲ့ . . . အဆင့်မရှိ ပေါက်လွှတ်ပဲ စား"

ပင်တိုင်း ဒေါသတကြီး အော်ဟစ်သံအဆုံးမှာ သူ့မျက်နှာ အဆပေါင်းများစွာ ပိုပြီး နီမြန်း ခက်ထန်သွားပါသည်။ ။ ချက်ချင်းပဲ ပင် တိုင်းမျက်နှာနားကို ထိကပ်လုမတတ် တရွေ့ရွေ့ တိုးကပ်လာ ကာ

"ဘာပြောတယ် . . . မင်း ငါ့ကို ဘာပြောလိုက်တယ် . . . နောက်တစ် ခေါက် ပြန်ပြောစမ်း"

ပင်တိုင်းသည် ရင်ထဲ ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားမိပေမဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် လူ
န္တရမပျက်အောင် ဟန်ဆောင်ထိန်းချုပ်လိုက်ပြီး ခပ်တည်တည်ပဲ ဆိုမိ
သည်။ ။

သူ့ရှေ့မှာ ကြောက်ပြနေလို့ မဖြစ်ပါ။

"နင်ရော နားကန်းနေလား . . . ငါပြောတာ မကြားဘူးလား အဆင့်
မရှိတဲ့ တောသား အစုတ်အပွဲလို့ ပြောတာ . . . ရှင်းလား . . . အိုး God . .
. တကယ့် Fool ပါပဲလား . . . လူပုံစံကသာ Out of Date ဖြစ်တာ မဟု
တ်ဘူး . . . အသိဉာဏ်ကပါ ပါးနပ်လည်ဝယ်မှု မရှိမယ့်ပုံပါလား"

သူ့ကို နာနာလေးနှက်ပြီး ပင်တိုင်းက ကားစက်နှိုးကာ မောင်းထွက်
ဖို့ ပြင်လိုက်စဉ်

"ဒီမှာ . . . မျက်နှာဖြူမ . . . ကားကို ထွက်ရဲထွက်ကြည့် . . . မင်းရဲ့
လိမ်ကောက်ကောက် ပြောင်းဖူးမွေးဆံပင်ကို တစ်ပင်ချင်းဆွဲနုတ်ပြီး . .
. ဟိုမရောက် ဒီမရောက် အပြာရောင် မျက်လုံး တွေကိုပါ ထိုးဖောက်ပစ်
မယ် . . . ငါ့ဟာငါ တောသားမကလို့ ဘာပဲဖြစ်နေပစေ . . . မင်းလို မြန်
မာ နိုင်ငံမှာ နေပြီး ဘိုရှူး ရူးမနေရင် ပြီးတာပဲ . . . ကြားတယ်နော် . . .
ကားဘီး တစ်လက်မ ရွေ့တာနဲ့ ဒီမှာ တွေ့လား . . . ဒီ အုတ်နီခဲက မင်း
ရော မင်းကားအတွက်ပါ လက်ဆောင်ဖြစ်သွားမယ် . . . ဘိုရှူး ဘူးရိုးမ "

ပင်တိုင်းသည် မျှော်လင့်မထားသောစကားများ အပြောခံလိုက်ရစဉ်
မှာ အထိနာသလို ဆတ်ဆတ်ခါသွားရပါသည်။ ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဘယ်
လောက်ကြီး ဘိုစိတ်ပေါက်၊ ဘိုလမ်း နီးနေ ပါစေ။ ဒီလို
တုတ်ထိုးအိုးပေါက် ပစ်ပစ်ခါခါ အပြောမျိုးတော့ မခံချင်တာ အမှန်ပဲဖြစ်
သည်။ ။

တောက် . . . ခံပြင်းလိုက်တာ။ နာမည်ကြီး Spa မှာ သွားကောက်

ထားရတဲ့ ဒစ်ဂျစ် တယ်(လ်) ကောက် ရွှေအိုရောင် ဆံနွယ်တွေကိုများ ဒင်းက ပြောင်းဖူးမွေးနဲ့ တင်စားသတဲ့ ။ ဘရစ် တနီတို့ ကိတ်ဝင်းစလက် တို့လို မျက်လုံးပြာတာတာ ကြည်လဲ့လဲ့လေး လိုချင်လို့ အပင်ပန်းခံ တပ်ထားရတဲ့ မျက်ကပ်မှန် မျက်ဝန်းလေးတွေကို ရက်ရက်စက်စက် ထိုးဖောက်ဦးမတဲ့ ။

ပင်တိုင်းသည် ကိုယ်ကသာ သူတစ်ပါးအပေါ် ပုတ်ခတ်ပြောဆိုချင်ပေမဲ့ သူတစ်ပါးရဲ့ ဝေဖန် ပြောဆိုမှုကိုတော့ တစိုးတစိမှ မခံနိုင်သူဖြစ်ပါသည် ။ ကိုယ့်အကျင့်ဟာ မကောင်းမှန်း သိပေမဲ့လည်း မတတ်နိုင်။

ရုတ်တရက် အံ့ဩဒေါသထွက်လွန်းတာမို့ ပင်တိုင်းအသားတွေ တဆတ်ဆတ် တုန်လာရပါ သည် ။ နောက်ဆုံးသည်းခံမှု တံတိုင်းကြီး ကျိုးပေါက်စွာ ကားတံခါးဖွင့်ပြီး ပရန်းသုန်းကား ပြေး ဆင်းချလာခဲ့သည် ။ ဒီသေနာကို တစ်ခုခုလုပ်မှ ကျေနပ်နိုင်ပါမည်။

"ဟဲ့ . . . တောသား . . . နင်က ဘာကောင်လဲ"

"နင်ကရော ဘာကောင်မလဲ . . . ဝတ်ထားတာကိုက မျက်စိထဲမှာ ထောင့်မကျိုးစရာ . . . နင့် စကတ် အချွန်အတက်ရှုပ်ယှက်ခတ်တွေကို ခုနေ ခွေးတွေ့ရင် ကျိန်းသေပေါက် ပြေးဆွဲမှာ မြင်ယောင် သေး"

"ဒီမှာ . . . နင့်လိုဟာမျိုးကို လုံးဝဂရုမစိုက်ဘူး . . . နားလည်လား . . . ငါ့ကားရှေ့ရောက် နေတဲ့ နင့်ဖာတောင်း အစုတ်အပြတ်တွေကို ခုချက်ချင်း ရှင်းပေး . . . မဟုတ်ရင် ငါကားနဲ့ တက်ကြိတ်ပစ်လိုက်မှာ "

"ဪ . . . ဪ . . . အဲဒါ ပြောဖို့ ကားပေါ်ကတောင် တကူးတကဆင်းလာရတယ် . . . ကျွတ် ကျွတ် . . . သနားစရာပဲ"

"ငါ နင့်ပါးကို ရိုက်မိလိမ့်မယ်နော် . . . နင့်ပါးစပ် ပိတ်ထား ခုချက်ချ

င်း ငါပြောသလိုလုပ်"

"နင်က ဘာမို့လို့ နင်ပြောသလို လုပ်ရမှာ လဲ ... သွားစမ်းပါ ... ဒီစကားတွေ အင်္ဂလန်မှာ သွားပြော"

"ကောင်းပြီလေ ... ငါ့အကြောင်း သိအောင် ပြရသေးတာပေါ့"

ပင်တိုင်းသည် ချက်ချင်းပဲ ကားပေါ်တက်ထိုင် စက်နှိုးကာ သူ့ဘေးမှ ပွတ်ကာသီကာ ရုပ်တိုက်မောင်းပြီး လမ်းမပေါ်တည့်တည့်က သူ့ထန်းခေါက်ဖာကြီးနှစ်လုံးကို စိတ်လိုလက်ရ တက်ကြိတ်ပစ်လိုက်တော့သည်။
။

"ဟာ ... ဘိုရူး အစုတ်အပွဲမ ... ကြည့်စမ်း ... တောက် ငါနော်"

သူ လမ်းအလယ်ကောင်မှာ ဆွေ့ဆွေ့ခုန်၊ မြောက်ဆွဆွ မင်းသား ကနေပုံကို နောက်ကြည့် မှန်ထဲက မြင်ရတဲ့ အခါ ပင်တိုင်း သဘောကျစွာ ရယ်မောချလိုက်မိပါသည်။ ။

သူ့အညာဒေသထွက် ထန်းခေါက်ဖာကြီးတွေတော့ ဘယ်လိုဘယ်ပုံဖြစ်ကျန်ခဲ့မယ်မသိ။

လောလောဆယ် ကိုယ့်အကြံအစည်အတွက် ပင်တိုင်း ဘာကိုကျေနပ်မှန်းမသိ ကျေနပ်နေ မိသည်။ ။

နာမည်ရင်း ‘ပင်တိုင်းတင့်’၊ ဘိုဆန်အောင် ကိုယ့်ဟာကိုယ် ရှေ့က မေရီထည့်ကာ မေရီ ပင်တိုင်းတင့်ဆိုပြီး မှ ညှိထားတဲ့ ပင်တိုင်းဆိုသော မိန်းမသည်

လောကကြီးအပေါ် အဲသလိုနည်းဖြင့် လက်တုံ့ပြန်တတ်သော ထိပ်ခေါင်တင် မင်းသမီးလေး ဖြစ်ပါသည်။ ။

"ဟေ့ . . . Love . . . အိုင်ရဲ့ Grandfather ကြီးရော"

"ဪ . . . မမ ရောက် လာပြီ . . . အပေါ်ထပ်အခန်းထဲမှာ ပဲ ရှိပါတယ် မမ"

Love ဆိုတာ ပင်တိုင်းတို့ အိမ်ရဲ့ အိမ်ဖော် မချစ်ကို ဆိုလိုခြင်းပါ။ မချစ်မို့လို့ ပင်တိုင်းက ဘိုဆန်ဆန်လေး Love လို့ တစ်လုံးတည်း မှ ညှိထားလိုက်တာ။

ပင်တိုင်းသည် ကားသော့လေး တယမ်းယမ်းကိုင်ကာ အပေါ်ထပ်က တစ်ဦးတည်းသော အဘိုးရှိရာအခန်းသို့ တက်လာခဲ့သည် ။ နောက်ပြီး ဘာကိုအူမြူးလို့ အူမြူးမှန်းမသိ။ လေလေးပင် ချွန်လာလိုက်သေးသည် ။

"ဟား . . . Grandfather ကြီး . . . ဘာတွေ လုပ်နေတာလဲ ပင်တိုင်း ပြန်ရောက်ပြီ . . . Good Evening ပါ"

ပင်တိုင်းရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော ချစ်ဘိုးဘိုး ဦးဖေထွေးက ပင်တိုင်းကို တစ်ချက်လှည့်ကြည့် ပြီး လက်ကာပြသည် ။

‘ခဏလေး အရေးကြီးနေတယ်’ဆိုသည့်သဘော။ ပင်တိုင်းက ဒါဆို သဘောပေါက်လိုက်ပြီ။
ဒီအချိန်ဟာ ဘိုးထွေးရဲ့ ပုံမှန်ချက်တင်ထိုင်ချိန်ဖြစ်သည် လေ။

မြင်းခေါင်းစွပ်ကျယ်လက်ပြတ်နဲ့ ကာကီရောင် ဘောင်းဘီကွာတားလေးဝတ်ထားသော ဘိုးထွေးရဲ့ ပုံစံက တကယ့်ကို Fresh အပြည့်

တက်ကြွလန်းဆန်းနေပါသည်။ ။

ဘိုးက တစ်မျှင်နှစ်မျှင်သာရှိသော ငွေမင်ရောင် ဆံမျှင်တိုစိစိလေးများကို တစ်ချက်တစ်ချက် သပ်တင်လိုက်၊ ကီးဘုတ် တဖြောင်းဖြောင်းမြည်အောင် ရိုက်လိုက်၊ တဒီးဒီးနဲ့ ရယ်လိုက် အမူအရာ မျိုးစုံဖြင့် ရှုပ်ယှက်ခတ်နေတော့သည်။ ။

ပင်တိုင်းက အောက်နှုတ်ခမ်းလေး ဖိကိုက်ရင်း ပြုံးစိစိလုပ်ကာ ဘိုးဘေးမှာ အသာသွား ရပ်လိုက်သည်။ ။

"ဟင် . . . ဘိုးကလည်း ဘယ်အချိန်ကြည့်ကြည့် . . . ဒီ mimay78 နဲ့ ချည်းပဲ . . . တခြား သူတွေနဲ့ လည်း ချက်ပါဦးလား"

ဘိုးက ‘နေပါဦးဟဲ့’ဟု ဆိုကာ တစ်ဖက်ကသူဆီ စာရိုက်လိုက်ပြန်သည်။ ။ ‘အသက်က ထောက် လာပြီ၊ ညကျရင် နွေးနွေးထွေးထွေး အိပ်နော်၊ နောက်မှ တွေ့မယ်၊ အဆင်ပြေရင် vzo လည်း သုံးရအောင်’ဆိုသော စာလုံးများကိုဖတ်ကြည့်ရင်း ပင်တိုင်း စိတ်လေလေနှင့် ခေါင်းပင် ခါယမ်းမိ သည်။ ။ ကြည့်ပါဦး . . . အသက်ရှစ်ဆယ်ပြည့်ခါနီး အဘိုးကြီးတစ်ယောက်ရဲ့ စိတ်လိုလက်ရ ချက်တင်ထိုင်ပုံ။

အတန်ကြာမှ ဘိုးက ‘တုတု၊ ဘိုင့်’ဟု နှုတ်ဆက်ကာ ချက်တင်ကနေ sign out လုပ်ပြီး ထွက်လိုက်ပါသည်။ ။

ပြီးမှ လက်မြှောက်တန်း၊ အကြောဆန့်ရင်း ပင်တိုင်းဘက် မျက်နှာချင်းဆိုင် လှည့်ကြည့် သည်။ ။

"ဘိုးကို မေးမယ်မေးမယ်နဲ့ မေးတဲ့ ဆီကို မရောက်ဘူး . . . ခုတော့ မမေးမဖြစ် မေးရတော့ မယ်"

"ဘာတုံး . . . မြေးရဲ့ "

"mimay78 ဆိုတာ ဘယ်သူလဲ . . . ဘွားသာ တမလွန်ကနေ ဒီကိစ္စ သိရင် ဘိုးတော့ မလွယ် ဘူးနော်"

"ဪ . . . မြေးကလည်း . . . mimay78 ဆိုတာ ဘိုးရဲ့ ငယ်သူငယ်ချင်းပါ . . . သူ့နာမည် က ဒေါ်မိမေတဲ့ . . . အသက်က ခုနစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ် . . . ဘိုးထက် တစ်နှစ်ကျော် ငယ်တယ်"

"ထင်တော့ ထင်သား . . . သူ့ mail address ကြည့်တာနဲ့ သိပါတယ် . . . မြေးစိတ်ထင် ပြောရရင် ဘိုးရဲ့ ငယ်ချစ်ဦးမလား . . . ပြော . . ."

ဘိုးက မျက်ပေါက်မှေးကျဉ်းကျဉ်းလေးကို မရမက ပြူးပြွင့်ကြည့်ပြီး သွားမရှိသော ပါးစပ် ပေါက်ကြီးဖြင့် ဟီးခနဲ ရယ်ချလိုက်သည်။ ။ ဒါဝန်ခံတာပေါ့။

"မြေး . . ."

"What"

"သူနဲ့ အဆက်အသွယ်ပြန်ရတာ သိပ်မကြာသေးဘူးကွဲ့ မြေးရဲ့ ဘွားအပေ ၂၆၂ ဘိုး ဘယ်လောက်ထိ သစ္စာရှိခဲ့တယ်ဆိုတာလဲ မြေးအသိဆုံးပါ"

"သိပါတယ် ဘိုးရဲ့ . . . မြေးကလည်း ရိုက်စစ်နေတာ မဟုတ်ပါဘူး . . . ဒါနဲ့ အဲဒီဘွားက အခု ဘယ်မှာ လဲဟင် ဘိုး . . . မြေး UK က ပြန်လာတာတောင် တစ်လမပြည့်သေးဘူးဆိုတော့ . . . မြေးမရှိတဲ့ အချိန်တုန်းက တွေ့နေတာလား"

"ဘိုးတို့ ငယ်သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ရဲ့ မွေးနေ့ပွဲမှာ အမှတ်မထင် ပြန်ဆိုကြတာပေါ့ . . . ငါးလလောက်ပဲ ရှိသေးတယ်"

"အဲဒါနဲ့ ပဲ ဘိုးတို့ က ဆယ်ကျော်သက်လေးတွေလို အင်တာနက်ထဲ

မှာ တွေ့ကြတာပေါ့ . . ."

"အပျင်းပြေပေါ့ မြေးရယ် . . . တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ပြောဆို နောက်ပြောင်ရင်း အရင်တုန်းကအကြောင်းတွေ ပြန်ပြောမိကြတာပါ"

"အင်း . . . ဟုတ်မှာ ပါလေ . . . ဘိုးရဲ့ old flame လေးဆိုတော့ မြေးက နားလည်ပေး ရမှာ ပေါ့ . . . အချစ်ဦးကို မြေးဦးရတာတောင် မမေ့ကြဘူးတဲ့ . . . အခု အဘိုးဖြစ်ရပ်နဲ့ တော့ ကွက်တိ ပါပဲ"

"မြေး ပင်ပန်း လာပြီမလား . . . ရေချိုးလေ . . . ပြီးရင် ဘိုးတို့ ညစာ စားကြမယ်"

ပင်တိုင်းက ဘိုးဘေးက ပါကေးကြမ်းပြင်ပေါ် ဝုန်းခနဲ ဖင်ထိုင်ချလိုက်သည်။ ။ တစ်နေ့လုံး လျှောက်လည်နေတာတော့ အေးအေးသက်သာပင်။ အပြန်ကျမှ ဟို တောသား အစုတ်ပလုတ်ကြောင့် စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ခဲ့ရခြင်းပါ။

ပင်တိုင်းသည် ကြောက်စရာကောင်းလောက်အောင် စွာကျယ်လွန်းလှသော ထိုတောသားကို ရုတ်တရက် မြင်ယောင်လိုက်မိသည့်ခဏမှာ ဒေါသတွေ နားထင်တက်ဆောင့်လာရသည်။ ။

ဘိုးက ပင်တိုင်းမျက်နှာ စူပုပ်ပုပ်ကို စေ့စေ့စပ်စပ်ကြည့်ကာ မေးလာသည်။ ။

"ငါ့မြေး . . . ဘာဖြစ်လာတာလဲ"

"လမ်းမှာ ကျိုင်းလောင်လာလို့ ပါ ဘိုးရာ"

"အဲ . . . ဘာကျိုင်းတုန်းမြေးရဲ့ . . . ခုမှ ပြန်ရောက်တာ တစ်လတောင် မပြည့်သေးဘူး"

"မြေး ကမ္ဘာပတ်လာတဲ့ ဂျပန် ကိုရီးယား ထိုင်း စင်ကာပူ UK ကနေ ဒါ လော့(စ်)အိန်ဂျလိ . . . ဘယ်နိုင်ငံမှာ မှ ဒီလောက်စွာတဲ့ ယောက်ျားမျိုး မတွေ့ဖူးခဲ့ဘူး"

"ဟေ . . . ဘယ်သူတုံးကွဲ့"

ပင်တိုင်းသည် တရိပ်ရိပ် တက်လာသော မခံချင်စိတ်များ နှင့်အတူ ဘိုးထံ အားရပါးရ ရင်ဖွင့် လိုက်တော့သည်။ ။ ဘိုးက ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ် နားထောင်နေခဲ့ပြီး နောက်ဆုံး ထန်းခေါက်ဖာ ကားတက်ကြို တံခန်းအရောက်မှာ ဝူဝူဝါးဝါး ထအော်လေတော့သည်။ ။

"ဟိုး . . . ဟိုး . . . မြတ်စွာဘုရား . . . မြေး . . . မြေး . . . အဲလိုတကယ်လုပ်ခဲ့တယ် . . . ဟုတ်လား"

"အိုး God . . . ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ဘိုးရဲ့ . . . ဘိုးအံ့ဩပုံက လန့်စရာကြီး"

"မြေး တော်တော်ဆိုးပါလား . . . ကိုယ့်နိုင်ငံက ကိုယ့်လူမျိုးတစ်ယောက်အပေါ် ဒီလို ပက်ပက်စက်စက် လက်တုံ့မပြန်ရဘူးလေ . . . ခက်တာပဲ မြေးရယ်"

"အို . . . ဘိုးကလည်း . . . သူကလည်း မိုက်ရိုင်းတာကိုး . . . အဲလို မှတ်လောက် သားလောက် ပညာပေးမှ တော်ကာကျမှာ . . . ဘယ်တော့က တက်လာတဲ့ ကလေးကချေမှန်းမသိ . . . ဒင်းကများ မေရီပင်တိုင်းတင့်ကို စိန်လာခေါ်ရဲသေးတယ်"

"ကြည့်စမ်း . . . ဘိုးမြေးလုပ်နေပြီး တစ်ဖက်သားအပေါ် ဒီလိုစိတ်မျိုးထားတယ် . . . ဟုတ်လား . . . မေရီပင်တိုင်းတင့်ကို တခြားနေရာတွေမှာ သာ အစွမ်းကုန် အလိုလိုက်မယ် . . . စိတ်ဓာတ်ညစ်ပက်

ပြီး အနိုင်ကျင့်ချင်တာကိုတော့ ဘိုး လုံးဝ လုံးဝ ခွင့်မပြုနိုင်ဘူးနော် . . .
မြေး ပြီးတော့ တောသားဆိုတဲ့ နာမ်နှိမ်စကားမျိုး ထပ်မပြောပါနဲ့ . . .
ဘိုးလည်း တောသားပဲ . . . အဲဒါ ဘိုးကိုပါ စော်ကားလိုက်တာနဲ့ အတူ
တူပဲ"

ဘိုးက မျက်ထောင့်နီကြီးနဲ့ စွေစောင်းကြည့်ပြီး လေသံမာမာဖြင့်ဆို
တော့ ပင်တိုင်း ဇက် ကလေးပုကာ ငြိမ်သက်လိုက်ရသည်။ စိတ်ထဲမှာ
တော့ မကျေမချမ်းနိုင်။

ဘိုး ဦးဖေထွားက မိတ္တီလာအနီး ရွာလေးတစ်ရွာမှာ မွေးဖွားသူဖြစ်
ပါသည်။ အညာသား စစ်စစ်တစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး ကိုယ့်မြေကိုယ့်ရေကို
အင်မတန်မှ ချစ်မြတ်နိုးလှသူဖြစ်သည်။

မန္တလေး ဆေးတက္ကသိုလ်မှာ တက်ပြီး အဆုတ်နဲ့ ရင်ခေါင်း အထူး
ကု ပါမောက္ခကြီးဖြစ်တဲ့ အထိ ကြိုးစားနိုင်ခဲ့ကာ ခုတော့ ကိုယ်ပိုင်ဆေး
ခန်း ဖွင့်ထားပါတယ်။

အသက်အရွယ်အရ ကိုယ်တိုင် ဆေးခန်းမထိုင်နိုင်တော့ပေမဲ့ လုံခြုံစိ
တ်ချရသော ဝန်ထမ်း များ၊ ဆရာဝန်များ နှင့် ဆေးခန်းကြီးကို ဆက်လ
က်တည်ထောင်ထားနိုင်ခဲ့ဖြစ်သည်။

ပြီးတော့ အညာသွေး၊ အညာနှစ် ပါသူပီပီ ခုချိန်ထိ အညာကို ချစ်နေ
ဆဲ၊ အမှတ်ရနေဆဲဖြစ် လေသည်။ ပင်တိုင်းကတော့ ဘိုးနဲ့ တစ်မူကွဲစွာ
ဘိုးလို အညာကိုလည်း စိတ်မဝင်စား၊ အညာ အကြောင်း ယောင်လို့
တောင် မစဉ်းစားမိပါ။

ပင်တိုင်း စိတ်ထဲ၊ ဦးနှောက်ထဲမှာ အလှပြင်မည်။ Shopping ထွက်မ
ည်။ သူငယ်ချင်းများ ဖြစ်ကြသော ကတ်သရင်းတို့၊ ဖီးလစ်တို့ နဲ့ တစ်နေ
ကုန် လျှောက်လည်မည်။ မြန်မာပြည်မှာ လည်လို့ အားရလျှင် တိုင်းတစ်

ပါးနိုင်ငံများ ရှိ သူငယ်ချင်းမိတ်ဆွေတွေဆီ သွားလည်မည်။ ဒါတွေသာ လျှင် ပင်တိုင်းရဲ့ ပုံမှန်အလုပ်များ ဖြစ်သည် ။

ဘိုးကလည်း တစ်ဦးတည်းသော မြေးမလေးမို့ ပင်တိုင်းကို အစစအရာရာ အလိုလိုက်ထားခဲ့ ပါသည် ။ သို့သော် သူ့ဇာတိမြေအကြောင်း ပုတ်ခတ်ပြောဆိုခြင်း ခံရလျှင်တော့ ဆတ်ဆတ်ထိမျှ မခံသူဖြစ်သည် ။

ဘိုးနဲ့ ပင်တိုင်းတို့ မြေးအဘိုးကြားမှာ ဒီကွာခြားချက်လေးတစ်ချက်ပဲ ရှိသည် ။ ကျန်တာ သူ့ဘဝနဲ့ သူ ကိုယ့်ဘဝနဲ့ ကိုယ် အေးဆေးပင်။

"မြေးကို မြေးမိဘတွေ မရှိတော့ကတည်းက ဘိုးတစ်ယောက်တည်း အမိ အဖ နေရာယူပြီး ရင်အုပ်မကွာ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ခဲ့တာ . . . မြေးအတွက် ဘာမှ လိုလေသေးမရှိ ဖြည့်ဆည်းပေး ခဲ့တယ် . . . ဒါပေမဲ့ တစ်ခါတလေ ဘိုး ဖြစ်စေချင်သလိုတော့ ဘိုးစကားကို နားထောင်စေချင်တယ် . . . အဲဒါတွေကလည်း မြေးကောင်းဖို့ အတွက် ဆုံးမတာပါ"

"ကဲပါ ဘိုးရယ် . . . ဘိုး စေတနာတွေကိုလည်း နားလည်ပါတယ် . . . နောက် အဲဒီလို မပြောတော့ပါဘူး . . . ပြဿနာ မဖြစ်အောင်လည်း အတတ်နိုင်ဆုံး ရှောင်ပါ့မယ် . . . နော် မြေး ရေသွားချိုးတော့မယ် . . ."

"အေးကွယ် . . . ပြီးရင် ဘိုးအကြိုက် မချစ်လက်ရာ ပုန်းရည်ကြီးသုတ် . . . အမဲခြောက်ကြော် . . . မုန့်လာဥချဉ်ရည်ဟင်းတွေနဲ့ ထမင်းစားရအောင် . . ."

ပင်တိုင်းသည် ဘိုး အခန်းဝန်း အရောက်မှာ ကြားသိလိုက်ရသော အညာဟင်းမျိုးစုံကြောင့် ခြေလှမ်းတုံ့ခနဲ ရပ်သွားရသည် ။

တစ်ဆက်တည်းမှာ နှာခေါင်းကိုလည်း စုန့်မိလျက်သား ဖြစ်သွားရပါသည် ။

အင်း . . . ခုနေခါ ဂျပန်ဆိုင်လေးတစ်ဆိုင် ဆူရီပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ကိုရီးယား
ပဲခေါက်ဆွဲလေးပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ယူရိုပီယမ်ဖု(ဒ်)လေးပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ထိုင်းဖု(ဒ်)
လေးပဲဖြစ်ဖြစ် တစ်ခုခုတော့ တွယ်ချင်သား။

သို့သော် နောက်ဆုံးမှာ တော့ ဘိုးရဲ့ မိရိုးဖလာ အညာဓလေ့ထမင်းဝို
င်းကြီးနဲ့ ပဲ မိတ်ဆက် ဆုံစည်းရမှာ သေချာပါပြီ။

ပင်တိုင်းသည် ရေချိုးနေရင်း မဆီမဆိုင် လမ်းပေါ်က အညာသားကို
အမှတ်မထင် သတိရ လိုက်မိသေးသည် ။ ဟွန်း . . . ရေချိုးကြွက်ကန်ထဲ
နှစ်သတ်ပစ်ချင်စရာ ကောင်းပေစွ။

"Love ရေ . . . Today Breakfast ဘာတွေ စီစဉ်ထားလဲ . . . အိုင် ဗို
က်ဆာပြီဗျို့။"

ပင်တိုင်းက မချစ် နားလည်လွယ်၊ ခေါ်ရလွယ်သော အင်္ဂလိပ်စကား
များကို အမြဲလိုလို ကြားညှပ်ပြောတတ်သည့်အတွက် မချစ်တစ်ယောက်
အင်္ဂလိပ်စကားနှင့် သိပ်မစိမ်းလှပေ။ ဥပမာ- This Morning , Breakfast,
Lunch, Dinner, Yes, No အစရှိသဖြင့်ပေါ့။

"ဒီနေ့ အလှည့်ကျတာကတော့ ဘိန်းမုန့်နဲ့ ရေနွေးကြမ်းပါ မမ"

"အင် . . . တစ်နေ့တစ်နေ့ ပဲပြုတ်ထမင်း . . . ကောက်ညှင်းပေါင်း . .
. မုန့်ဟင်းခါး ဒါတွေချည်း ရင်ဆိုင်နေရတာ . . . ငါပြန်ရောက်ကတည်း
ကပါပဲလား Love ရဲ့ . . . ဒီနေ့လည်း လာပြန်ပြီ ဘိန်းမုန့်တဲ့ . . . စိတ်ည
စ်လိုက်တာ . . . ဟဲ့ . . . ဘိုး နိုးနေပြီလား"

"ဘိုးက မနက်ငါးနာရီ ပုံမှန်ထနေကျလေ မမရဲ့ . . . ဘယ်တုန်းက ကိုးနာရီကျော်အထိ အိပ် တတ်လို့ လဲ . . . လမ်းလျှောက်ထွက်သွားတာကြာလှပေါ့"

"ဒါဆို အတော်ပဲ . . . ဘိုး ပြန်မရောက်ခင် ငါ့ကို ကော်ဖီနဲ့ ကိတ်ပြင် ပေးနော်"

"ဟာ . . . မမ . . . တော်ကြာ . . . ဘိုးပြန်ရောက်လာရင် . . ."

"ရပါတယ် . . . ငါ နင့်ကို ဟိုတစ်ခါ ခိုးဝယ်ပြီး သိမ်းခိုင်းထားတဲ့ အင်္ဂလန်ဆိုကော်ဖီလေ . . . အဲဒါ ဖျော်ပေး"

"ဟေး . . . ဘာတွေ ဖျော်ခိုင်းနေတာတုန်းကွဲ့. . ."

ဟိုက် . . . ကွီဗြီ။ ပင်တိုင်းသည် ပြောလက်စ စကားပင် ရုတ်တရက် ရပ်တန့်သွားရကာ ဒီနေ့လည်း ဘိန်းမုန့်၊ ရေနွေးကြမ်းဖြင့် နှစ်ပါးသွားရ မည့်အရေး ကြုံတွေ့မိပြီး စိတ်များ ပင် ညစ်သွား မိတော့သည် ။ ဘိုးက တုတ်ကောက်တောင်ဝှေးကို ထိုင်ခုံလက်တန်းများကိုချိတ်ပြီး ပင်တိုင်း ရှေ့ စွေခနဲ့ ဝင်ထိုင်ပါသည် ။

"ဟား . . . တို့ မြန်မာဘိန်းမုန့်စစ်စစ်နဲ့ လက်ဖက်ခြောက်နိုင်နိုင် ခတ်ထားတဲ့ ရေနွေးကြမ်း ကတော့ အလွန်လိုက်သကွာ . . . မြေး . . . အဝစားနော် . . . ဒါမျိုးက ကိုယ့်လူမျိုး အစားအသောက် စစ်စစ် . . . ကိုယ့်နိုင်ငံမှာ မှ စားရတာ . . . စား . . . စား"

ပြောပြောဆိုဆို ဘိုးတစ်ယောက် ဘိန်းမုန့်ကို အားရပါးရ ကိုက်၊ ရေနွေးကြမ်းလေး တစ်မိမ့်မိမ့် သောက်ရင်း သူ့ရိုးရာ မနက်ခင်းစာကို အပြည့်အဝ အားပေးနေပါသည် ။ ပင်တိုင်းမှာ တော့ ကိုယ့်ရှေ့ က နီညိုရောင် မြေပဲကပ် ဘိန်းမုန့်ချပ်ကြီးတွေကို ကြည့်ပြီး တို့ ရမှာ ဝန်လေးနေ

တော့သည်။ ။ ဘယ်နှယ်လုပ်ရပါ။

"ဟဲ့ . . . မြေး . . . စားလေကွယ် . . . ပူပူနွေးနွေးလေး ကောင်းမှ
ကောင်းကွဲ့"

"ဘိုး . . ."

"ဟေ . . ."

"မြေး . . . Sandwich စားချင်တယ်"

"အလုပ်ရှုပ်ကရှုပ်နဲ့ မြေးရယ် . . . ဘိုးက အချိန်ကုန် သက်သာ၊
ကျန်းမာရေးနဲ့ လည်း ညီညွတ်အောင် ဒီလိုမြန်မာမုန့်လေးတွေကို . . .
တစ်နေ့တစ်မျိုး မရိုးရအောင် စီစဉ်ခိုင်းရတာ . . . ဘိုးမြေးက လိမ္မာပါတယ်
. . . စားကြည့်ပါနော်"

ဒီလို လေပြည်အေးလေးဖြင့် ချောမော့ပြောလာတော့လည်း မနေနိုင်
ပြန်။ ဘိုးစိတ်တိုင်းကျ ဘိန်းမုန့် တစ်ချပ်ကိုင်ပြီး ရှုံ့ရှုံ့မဲ့နှင့် ကိုက်လိုက်
ရပါသည်။ ။ အရသာက ချိုတိုတို၊ နင်တင်တင်ဖြင့် ဘယ်က ဘယ်လို ဗို
က်ထဲရောက်သွားသည် မသိ။

သို့သော် ပင်တိုင်းက ခဏကြာ ရစ်ချယ်တို့ ကတ်သရင်းတို့ နှင့်
ချိန်းပြီး ဟိုတယ်တစ်ခုခုမှာ Breakfast သွားဆွဲဖို့ စိတ်ထဲမှာ
ကျိတ်စိစဉ်ပြီးသားဖြစ်သည်။ ။ လောလောဆယ်တော့ ဘိန်းမုန့်ညို ဖြင့်
ယာယီစခန်းသွားရဦးမယ်။

"မြေးကို . . . အရေးကြီးစကား ပြောရဦးမယ်"

"ပြောလေ . . . ဘိုး . . ."

"ဒီမနက် ဘိုးဆီ mail တစ်စောင် ဝင်လာတယ်"

"ဪ . . . ဘိုးဆီ ဒီလိုပဲ mail တွေ ဝင်လာနေကျဟာ . . . ဘာထူး ဆန်းလို့လဲ"

"ထူးဆန်းသမှ သိပ်ထူးဆန်းပေါ့ မြေးရယ် . . . ဒီmail က သာမန် m ail မဟုတ်ဘူး . . ."

"ဟင် . . . Gmail တွေ e-mail တွေ မဟုတ်ဘူး လား"

"မြေးကတော့ လုပ်ပြီ . . . mail ကတော့ Gmail ပေါ့ . . . ဒါပေမဲ့ ပို့ တဲ့ သူက သာမန် မဟုတ်ဘူး လို့ ပြောတာကွဲ့."

ပင်တိုင်းက ခါးသက်လှသော ရေနွေးကြမ်းကို ဘိုး မမြင်အောင် ရှုံ့မဲ့ သောက်ရင်း ဆက်နား စွင့်မိသည်။

"အဲဒီ mail ကို . . . mimay78 ပို့လိုက်တာ"

"ဪ . . . ဘိုးရဲ့ Old Flame လား"

"ဟုတ်တယ် . . . ဒီနေ့ စမ်းချောင်းသွားပြီး ဧည့်သည် တစ်ယောက် ကို သွားခေါ်ရမယ်. . . အဲဒီဧည့်သည် က အရမ်းအရေးကြီးတယ်. . . ဘိုးပြောတာ နားလည်လား"

"ဟမ်. . . ဘယ်သူက သွားခေါ်ရမှာလဲ. . . နောက်ပြီး အရေးကြီးဧည့်သည် ဆိုတာ ဘယ်သူလဲ . . . ဒေါ်မိမေဆိုတဲ့ ဘွားဘွား လာမှာလား"

"အိုး . . . နီး . . . သူ့မြေးလာမှာ . . ."

"သူ့မြေး . . ."

"ဟုတ်တယ် . . . အဲဒါ မြေးသွားခေါ်ရမယ် . . . ဒီကလေး ရန်ကုန်မှာ ရှိတုန်း ဘိုးက အစစ အရာရာ တာဝန်ယူရမှာ"

"ဟာ . . . ဘိုးကလည်း . . . ဒီနေ့ မြေး ရစ်ချယ်တို့ နဲ့ ချိန်းထားပြီးပြီ .

. . . ဧည့်သည် ကို ကား လွှတ်ပြီး ခေါ်ခိုင်းလိုက်ပေါ့ . . . မြေးကိုယ်တိုင် သွားမကြိုနိုင်ပေါင်"

"တွေ့လား . . . မြေး ဘိုးစကားကို ဆန့်ကျင်ပြန်ပြီ . . . ဒါလေးလုပ် ပေးရတာ ဘယ်လောက် ပင်ပန်းလို့ ပဲကွယ် "

ဘိုးက ထုံးစံအတိုင်း လေသံပျော့ဖြင့် တုန်တုန်ယင်ယင်ဆိုလာလျှင် ပင်တိုင်းတစ်ယောက် မလိုက်လျော့မဖြစ် လိုက်လျော့ရတော့မည်ဆိုတာ အလိုလို နားလည်ရတော့သည်။ ။

ဘိုး ဦးဖေထွားရဲ့ အကျင့်ဟာ အဲလိုအမြဲပင်။

ပင်တိုင်းကို ခိုင်းစရာရှိလျှင် ဘယ်တော့မဆို လေသံပျော့လေးဖြင့် ချောခိုင်းတတ်ပြီး သူလို ချင်တာ မရရအောင် အပျော့ဆွဲ ဆွဲတတ်သူဖြစ် ပါသည်။ ။

မျက်နှာငယ်လေးဖြင့် တောင်းတောင်းပန်ပန်ဆိုလာလျှင် ပင်တိုင်း မ နေနိုင်ပြန်။ ဧည့်သည် ကို သွားကြိုပေးရုံပဲမို့ သိပ်တော့ အရေးမကြီး လောက်ပါဟု တွေးမိသောအခါ ဘိုးဆန္ဒကို ဖြည့်ဆည်းပေး ဖို့ ဆုံးဖြတ် လိုက်ပါသည်။ ။

"ကောင်းပြီလေ . . . ဘိုး ဧည့်သည် ကို မြေးပဲ သွားပင့်ပေးပါ့မယ် . . . ဒါနဲ့ ဧည့်သည် က male လား . . . female လား . . ."

"မိမေမြေးက ယောက်ျားလေး . . . မြေးရဲ့ . . ."

ဘိုးစကားအဆုံးမှာ ပင်တိုင်း မျက်မှောင်တစ်ချက် တွန့်သွားမိသည် ။ ဘာရယ်ကြောင့်မှန်း မသိ။ စိတ်ထဲမှာ ဟိုလေကျယ်ကောင် အညာ သားကို ဖျတ်ခနဲ သတိရလိုက်မိသည်။ ။

သို့သော် အမြင်ကတ်ကတ်နှင့် ချက်ချင်းပင် ခေါင်းထဲက မောင်းထု

တ်ပစ်လိုက်သည်။ ။ ပင်တိုင်း သူ့ကို မုန်းလှပါသည်။ ။

"မိမေနဲ့ ဘိုးက တစ်ဦးတည်းသောမြေး ရထားတာချင်းလည်း တူတယ်ကွဲ့ . . . ဘိုးမြေး ကတော့ မိဘနှစ်ပါးလုံး မရှိတော့တာပေါ့ . . . ဒါပေမဲ့ မိမေမှာ တော့ သမီးရှိသေးတယ် . . . သူ့သမီး က မိမေသဘောမတူတဲ့ ရည်းစားနောက် လိုက်ပြေးသွားတာ . . . အဲဒါ သမီးကို အမွေပြတ် စွန့်လွှတ် ပြီး မြေးဦးလေးကိုတော့ ပြန်မွေးစားထားတာ"

ပင်တိုင်းသည် ဘိုးပြောသမျှ အကြောင်းအရာတွေကို စိတ်မဝင်စားလှသော်လည်း အားနာနာ နှင့် ဝတ်ကျေတန်းကျေ နားထောင်နေရပါသည်။ ။ ဖြစ်နိုင်လျှင် breakfast ဝိုင်းမှ ထထွက်သွား ချင်လှပြီ။

"အခု . . . လူလေးကို ဘိုးက ဆေးခန်းမှာ အထွေထွေမန်နေဂျာရာထူးပေးမှာ . . . မန်နေဂျာ ဟောင်းက ငွေတွေအလွဲသုံးစားလုပ်နေတယ်လို့ ဘိုး သတင်းသွဲ့သွဲ့ကြားထားတယ် . . . သူ့ကို ထုတ်ပစ်ချင်နေတာကြာပြီ . . . ဟော . . . အခု မိမေမြေးလေးလာတော့ အဆင်ပြေပြီ . . . ကိုယ့် လုပ်ငန်းအတွက်လည်း စိတ်ချရတာပေါ့။"

"ဟင် . . . ဘိုးက ခုမှ တွေ့တဲ့ သူစိမ်းကိုကျတော့ ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ဝကွက်အပ်မယ်ပေါ့ . . . အဓိပ္ပာယ်မရှိတာ ဘိုးကလည်း "

"မိမေနဲ့ ဘိုးနဲ့ ကြားမှာ . . . ဒါတွေပြောစရာ မလိုဘူး မြေးရဲ့ . . . မိမေမြေးကလည်း ဘိုးမြေး လိုပဲ . . . ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဘိုး သူ့ကိုယုံတယ် . . . တကယ်တော့ ဆေးခန်းက မန်နေဂျာရာထူးကို ဘိုးမြေးကိုပဲ ပေးချင်တာပေါ့။

ဒါပေမဲ့ မြေးက UFL မှာ ဂျပန်နဲ့ ပြီးကတည်းက အလုပ်လုပ်ဖို့ စိတ်ကူးမရှိဘူးမလား . . . "

"မရှိတာ မဟုတ်ပါဘူး ... မရှိသေးတာပါ ဘိုးရဲ့ ..."

"အေးလေ ... ဘိုးမြေးလုပ်ချင်တယ်ဆိုရင် ဖြစ်ပါတယ် ... ဒါပေမဲ့ မန်နေဂျာအလုပ်ကို ဘိုးမြေး စိတ်မဝင်စားတော့ မိမေမြေးကိုပဲ လွှဲပေးရမယ်လေ"

ဘိုးစကားကြောင့် ပင်တိုင်းမျက်လုံးပြူးသွားရသည် ။ အဓိပ္ပာယ်က ဘယ်လိုကြီးပါလိမ့်။

"ဘိုးကလည်း ... ဘာဆိုင်လို့ လဲ ... ဒေါ်မိမေနဲ့ ငယ်ကျွမ်းဆွေဖြစ်တာနဲ့ ပဲ သူ့မြေးကိုပါ ကိုယ့်မြေးလို သဘောထားစရာလား ... ဘိုးနော် ... ရုပ်ရှင်ထဲက Plot တွေ လာသုံးပြမနေနဲ့ ... မြေး ကြိုမြင်နေတယ်"

"မဟုတ်ရပါဘူး မြေးရယ် ... ဘယ်တော့မဆို မြေးဆန္ဒကိုပဲ ရှေ့တန်းတင် ဦးစားပေးခဲ့တာ မြေးလည်း အသိပဲ ... မိမေမြေးအတွက် ဘိုးက အလုပ်ကောင်းကောင်း လေး ပေးချင်လို့ ပါ"

"ဟင်း ... မြေး ကြားဖူးတာတော့ သားကိုလိုချင်လို့ အဖေ အမေကို ကပ်တယ် ... သမီးကို လိုချင်လို့ ယောက္ခမတွေကိုဖားတယ် ... ဒီလိုချည်းပါပဲ ..."

ဘိုးကျမှ ... အဘွားကို ဇာတ်လမ်းပြန်ဆက်ချင်လို့ မြေးကို မနေရတယ် ... မဟန်ပါဘူး"

"ဟဲ့ ... ကြည့်စမ်း ... မြေး ငါ့ကို ဒီလိုပြောတယ် ... ငရဲကြီးတော့ မယ်ကွယ်"

"နေပါဦး ... ဘိုးရဲ့ ... မေးပါရစေ ... ဘိုးနဲ့ အဲဒီအဘွားက တော်တော်ချစ်ခဲ့ကြတာ

လား "

ပင်တိုင်းမေးခွန်းကြောင့် ဘိုးမျက်နှာ မှုန်ပြာရီညိုဖြစ်သွားပါသည်။ ။
အင်း . . . လွမ်းမိုးစွေစွေ၊ လွမ်းပွင့်တဝေဝေတော့ ဖြစ်တော့မယ်ထင်ပါ
ရဲ့ ။

"ချစ်တာထက်တောင် ပိုနက်ရှိုင်းသေးတယ် မြေးရဲ့ . . . ဒါပေမဲ့ နှစ်
ဖက်မိဘတွေကြောင့် တကွဲတပြားစီ ဖြစ်ခဲ့ရတာ . . . သူက ဘိုးကို အသ
ည်းနှင့်အောင် ချစ်ပေမဲ့ သူ့အမေ လူမမာသည် ကြီးစကားကို မလွန်ဆန်
နိုင်လို့ တခြားကောင်ကို ယူခဲ့ရတာ . . . ဘိုးလည်း သူ့လိုပဲပေါ့"

"ဘိုးတို့ ဟာကလည်း ရုပ်ရှင်ထဲကလိုကြီး . . . ခုကျမှ သည်းသည်း
လှုပ်ပြန်ဖြစ်နေကြတယ်"

"ဒါကတော့ . . . သူရော ဘိုးပါ တစ်ယောက်တည်းသမားချင်း
တူနေပြီလေ . . . နှစ်ယောက် လုံးမှာ သက်ဆိုင်သူတွေ မရှိကြတော့ဘူး .
. . . ခုချိန်မှာ တော့ တစ်ယောက်အပေါ် တစ်ယောက် ဖေးမ နားလည်မှု
တွေနဲ့ ပဲ ပတ်သက်နေကြတာပါ . . . မြေးရယ် . . . ငယ်သံယောဇဉ်ဆို
တော့ လွယ်လွယ်နဲ့ မဖြတ်နိုင်ဘူးပေါ့ . . . "

တစ်ယောက်လိုအပ်ချက်လေးတွေကို တစ်ယောက်က ဖြည့်ဆည်း
ပေးချင် . . . စေတနာထား ချင်ကြတာ . . . ပီတိဖြစ်စရာတော့
ကောင်းပါတယ်"

"ဘိုးတို့ . . . လူချင်းတွေ့ဖို့ ရာ မကြိုးစားကြဘူးလား"

"သူလည်း သူ့လုပ်ငန်းတွေနဲ့ သူ ရှုပ်နေတာကွဲ့ . . . အားရင်တော့ m
ail ပို့ . . . ချက်တင်ထိုင် . . . vzo သုံး. . . ဒါတွေကလည်း လူချင်းတွေ့နေ
ရလိုပါပဲ "

ပင်တိုင်းသည် သက်ပြင်းပူတစ်ချက် မှုတ်ထုတ်ပစ်ရင်း ရှေးအဘိုး၊

အဘွားတွေများ တကယ် ကို မနိုင်ပါလားဟု ကျိတ်တွေးနေမိပါသည်။ ။

ဘာပဲပြောပြော ပင်တိုင်းအတွက်တော့ ဒီနေ့အလုပ်တစ်ခု ပိုဦးတော့မည်။

ဘိုးက လိပ်စာ သေချာပြော၊ ဧည့်သည် ကို ကောင်းကောင်း မွန်မွန် ခေါ်ခဲ့ဖို့ မှာ တမ်းတွေ ခြွေနေတာ မပြီးတော့ချေ။

ဘိုးပြောသည့် ဒေါ်မိမေမြေး ‘တိမ်တိုက်’ဆိုသော ဧည့်သည် သည် လာခြင်းကောင်းမည့် ဧည့်သည် လော၊ လာခြင်းမကောင်းမည့် ဧည့်သည် လော။

ပင်တိုင်း မှန်းဆ၍ မတွေးနိုင်တော့ပါ။
